

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A DEBRECZENI BALOLDALI PÁRT KOZLÖNYE.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak: Helyben és postán külvé. Egy évre 10 ft. — Kr. 1/2 évre 2 ft. 50 kr. ...

Hirdetési díj: Őt-haasbos per sorra 5 kr. Nagyobb szerelműk, mint szintén több ...

Régi dal.

Hazánknak alig van mostohább gyermeke, mint — a honvédség. Ott van a híres Ludoviczeum, mely a hanyatlás szélén áll; nem gyamolítja senki, hanem istentől s embertől elhagyatva küzd a lét és nem lét határai között.

Nézünk a szomorú valóságot. Látunk-e valaha valamely hadseregben több rongyos katonát, mint a honvédségnél? Soha. S miért van ez?

Mert a ruha azonnal szétszakad az ifjún, mielőtt ráveszi. Csak nézzük meg az utcán akármelyik közhonvédet. Látni fogjuk, hogy öltönye oly anyagból készül, mely rövid időn foszlányokká válik.

Bosszantó még ezek felett, hogy nem hazánkfiai, hanem idegenek huzzák így a nemzetet, s a kormányt mindezt türi. Nem javítin, hanem egészen felbontani kellene a Skénéfélé szerződést. Budapestben vagy Debreczenben vagy más magyar városban bizonyára találkoznak olyanok, akik olcsóbb ártért jobbat adnának. Legalább ez által is gátolnák a pénz kiszivárgását.

Régen fújuk már e dalt, de úgy látszik, hogy a kormány nem hogy felébredt volna rá, hanem elaludt rajta. Vajon ki ébreszti fel közösügyes álmaiból?

A városi főispánság felett törpösnek a közvélemény terhes felbőg; a mulkor jeleztek egy jobboldali képviselő felszólalását az ellen. Ujabbán Arad város közigyelésének zengedeztek a városi főispáni intézmény ellen.

Bárhány Béla indítványozta, hogy annak előlése érdekében írjon fel a közigyelés; indoka, hogy a főispánok úgy sem bírnak a városi főispánok igazolhatatlan jelöltjeitől. Chorin Ferencz takarékosági szempontból is pártolja ez indítványt, mely azonban nem lévén napirendre tűtve, az indítványozó által visszavetett. Kár volt.

A gabnabevitel vádméjének ideiglenesen érvényen kívül helyezése tárgyában napelöltt ministertanácsot tartottak ügyeink. Gr. Zichy J. ker. ügyér másnap este Bécsbe utazott, hogy minél hamarabb közös megállapodásra jusssanak.

Kecskeméten azon örvendetes jelenség mutatkozik, hogy ott már társult a két baloldali iránylat „egyesült balpárt” címszín, s így tüzek ki követjelöltet. A vidéken tehát nem igen látszik, hogy a baloldali bomlás elvona. A jelölt: Horváth György mérnök, e hó 30 kán választják meg ünnepélyesen.

Szent hangok. A magyar kath. főpapság közlönye, a Magyar Állam isteni főleltemmel elveve, felebarátj kegyes jóindulatának közleblőül egy ad kifejezést, hogy szeretné, ha Vilmos császár, midőn Rómába megy, orozza meggyilkolnák, porzó — isten dicsőségére. Talán az orgyilkos számára kéregettek a péterfilereket? No de az ily „sönt hangok”ról is emondhatjuk, hogy — nem jutnak menyországba.

Budapesten a virilisek névsora már össze van állítva, benne van Deák F. is.

Zágrabból jelentik, hogy tegnapi este távirat érkezett oda, melyszert a ministertanácsban Maszarovic választást követ horvát banná. Maszarovic pártíveivel erre rövid értekezletet tartott; elfogadta a bannást, s a magyar miniszterium meghívására folytán másnap Budára utazott. — Kusse-

az ő fiainak oly szép anyagból készítenek ruhát.

Czélit is ért némileg a társaság, mert a kormányt sikerült rászédni, — akármilyen uton-módon, — hogy ez nem bántja a ruházatot. Pedig éppen ezért kiáltozunk már évek óta!

Nézünk a szomorú valóságot. Látunk-e valaha valamely hadseregben több rongyos katonát, mint a honvédségnél? Soha. S miért van ez?

Mert a ruha azonnal szétszakad az ifjún, mielőtt ráveszi. Csak nézzük meg az utcán akármelyik közhonvédet. Látni fogjuk, hogy öltönye oly anyagból készül, mely rövid időn foszlányokká válik.

Bosszantó még ezek felett, hogy nem hazánkfiai, hanem idegenek huzzák így a nemzetet, s a kormányt mindezt türi. Nem javítin, hanem egészen felbontani kellene a Skénéfélé szerződést. Budapestben vagy Debreczenben vagy más magyar városban bizonyára találkoznak olyanok, akik olcsóbb ártért jobbat adnának. Legalább ez által is gátolnák a pénz kiszivárgását.

Régen fújuk már e dalt, de úgy látszik, hogy a kormány nem hogy felébredt volna rá, hanem elaludt rajta. Vajon ki ébreszti fel közösügyes álmaiból?

A városi főispánság felett törpösnek a közvélemény terhes felbőg; a mulkor jeleztek egy jobboldali képviselő felszólalását az ellen. Ujabbán Arad város közigyelésének zengedeztek a városi főispáni intézmény ellen.

Bárhány Béla indítványozta, hogy annak előlése érdekében írjon fel a közigyelés; indoka, hogy a főispánok úgy sem bírnak a városi főispánok igazolhatatlan jelöltjeitől. Chorin Ferencz takarékosági szempontból is pártolja ez indítványt, mely azonban nem lévén napirendre tűtve, az indítványozó által visszavetett. Kár volt.

A gabnabevitel vádméjének ideiglenesen érvényen kívül helyezése tárgyában napelöltt ministertanácsot tartottak ügyeink. Gr. Zichy J. ker. ügyér másnap este Bécsbe utazott, hogy minél hamarabb közös megállapodásra jusssanak.

Kecskeméten azon örvendetes jelenség mutatkozik, hogy ott már társult a két baloldali iránylat „egyesült balpárt” címszín, s így tüzek ki követjelöltet. A vidéken tehát nem igen látszik, hogy a baloldali bomlás elvona. A jelölt: Horváth György mérnök, e hó 30 kán választják meg ünnepélyesen.

Szent hangok. A magyar kath. főpapság közlönye, a Magyar Állam isteni főleltemmel elveve, felebarátj kegyes jóindulatának közleblőül egy ad kifejezést, hogy szeretné, ha Vilmos császár, midőn Rómába megy, orozza meggyilkolnák, porzó — isten dicsőségére. Talán az orgyilkos számára kéregettek a péterfilereket? No de az ily „sönt hangok”ról is emondhatjuk, hogy — nem jutnak menyországba.

Budapesten a virilisek névsora már össze van állítva, benne van Deák F. is.

Zágrabból jelentik, hogy tegnapi este távirat érkezett oda, melyszert a ministertanácsban Maszarovic választást követ horvát banná. Maszarovic pártíveivel erre rövid értekezletet tartott; elfogadta a bannást, s a magyar miniszterium meghívására folytán másnap Budára utazott. — Kusse-

vics, Pejacevics és Jankovics dacára többször felszólítottasuknak, nem fogadták el a megfizetési állást.

A végrehajtott intézmény tarthatósága. Az igazságszolgáltatásnak (justitia administratio) mely az emberek között, az enyim és tiéd kérdésében támaszot szokott versengének bírói hatalommal elintézésében áll, — nemcsak egyik fősége, de a igazgatásnak lényege; a végrehajtás (executio); mert ezáltal nyerne orvoslást a sokféle ágazt jogszerelem, s ez állítja helyre az egyet, valamint testületek között is gyakran megzavart jogállapotot. Végrehajtás nélkül úgy maga a törvény, valamint az arra alpi tot, bár a legjobban indokolt s minden fórum helybenhagyott bírói ítélet is, tulajdonképen csak írott malaszt s Cicero szavai szerint hasonlítható a hüvelyébe rejtett kardhoz.

Igenis méltó tehát, hogy a végrehajtásnak, e nagy fontosságú bírói jogszerelemnek ki által és miként teljesítése és kezelése iránti gondoskodás a társadalmi jogait s érdekeit képviselő törvényhozás kiváló figyelmé, s intézkedésének tárgyát képeze.

Régibb jogrendszerünk alatt, sőt még csak a közelmúltban is, általános gyakorlat szerint folytonosan s kivétel nélkül maguk a bíróságok, vagy azok tagjai fogantatosították a bíróság elrendelt mindennemű végrehajtást, s ezek teljesítésére hivatott, s a bírói testülethez nem tartozó, ekeát bírói hatalommal fölm nem ruházott külön közegek nem léteztek.

Ez újabb törvényhozás azonban, tudniillik annak kormánypárti többsége, mely képes volt az általa még botlásiban is védett s minden áron támogatott magyar kormány kedveért hatalmának szilárdítása czéljából confiszcálni a nemzet ezredés alkotmányában gyökerezett bírói választási jogot, s annak helyére állított a nemzeti közleményének rosszaló nyilatkozataival talakoztatott kinevezési rendszert; megnyirbalni, sőt, a megyei s városi főispánok igazolhatatlan jelöltjeitől törvénybe iktatásával illuzoriussá tenni a törvényhatóságok (melyek az 1848. évi törvény az alkotmányosság védbástya) nek nevét magyorkörét, — az 1871. évi. t. cikkkel behozta az eddig honokban ismeretlen végrehajtott intézmény t.

Ez intézmény fölött a sajtó már több ízben hallatá szavát; hallatá részint helyeslő, részint kárhozható ítéletet.

En, mint jogász, egyszerűsreind gyakorló ügyvéd, — ki nem elegendhetem meg azon látszólagos előnyökkel, melyeket a rendszeresített végrehajtott intézmény fölé az ügykezelés gyorsítása által nyujt; de megkívánom azt is, hogy ezen új intézmény létezésének szükségét, az igazságszolgáltatásra üdvös befolyást s életrevalóságot nemcsak a jogtudomány előtt, de a törvénykezési gyakorlat terén is igazolja. — eddigi tapasztalataim után kénytelen vagyok az utóbbi ítéletnek adni kifejezést, — következő indokból; mert:

Jóllehet a végrehajtott intézmény, első tekintetre, föleg tisztán elméleti szempontból tekintve, egy lépést jelez haladai jogrendszerünk s jogi reformjának terén a haladás fele: előlépés azonban igénytelen véleményem szerint, ha elhibázottnak nem is, de szerencsének sem mondható. Mert, a mellet, hogy ez intézmény szerint egy fizetetlen állás (mert hivatalnak nem nevezhető) rendszeresített, az arra ki nevezett egyének, kiknek jóvedelmét, a szakmájokhoz tartozó eljárásokat kiszabott díjak képezik, — igen könnyen jöhetnek a legzserább szándék s legjobb akarat mellett is, oly helyzetbe, mely őket visszazéls, pénzbehajásás terére vezet, csakhogy ama díjakat szaporitásban, s ekeát jóvedelmüket növelhessék; azon gyarlóságok pedig alig lehetnek mentek, hogy a számukra kiadott igazságszolgálati miniszteri utasítás ellenére, eljárásuk körén kívül eső dolgokba, — jelesül ügyvédi a közsegjegyzői teendőkbe illetéktelenül avatkozzanak. — Emellett — mondom —

mutatta, miszerint most oly térre érkeztek, melyen tökéletesen otthon van.

Gondolati emelkedettek s nemcsak voltak, szavai szellemduak, védelme tiszta, ítélete találó.

Midőn Gabriella, a nélkül, hogy önmaga észre venne, a beszéd által elragadtatott, s többiek elhallgattak.

Lilia csodálkozással nézte leánya tanító nőjét, a ki oly módon nyilatkozott, hogy az Lilia fellegási képességét és gondolatmenetét felülmúlta.

Arthur érezte, hogy a mit mond, az igaz, s csodálkozott a költsézet ily költői és tiszta fellegásán.

A pamlogon hátra dölve tilt Ernfrid, és csaknem mogorván nézte a lelkesült Gabriellát. Midőn elhallgatott, szünet állott be. Mindnyáján leérték, hogy a költő benső életének azon leírásához, melyet Gabriella tett, egyikőjük sem tud hozzá tenni semmit.

Ennek dacára, megtörte Ernfrid a csendet.

Miután Moulin leányasszony, — először történt, hogy e szó mellé, leányasszony, a nevet is hozzá tette, — minden országos költsézetét anyaira látszik ösmerni, talán felvilágosítást adhatna a felől, melyki költő szerzte a verset.

Ernfrid papirt vett elő.

— Ezt egy könyvből írtam ki, s nagy örömmre szolgálta, ha a szerzőt ösmerném:

nem bírnak a kinevezett végrehajtott elég tekintélyrel arra nézve, hogy eljárásukban a bírói hatalmat, melyhez a végrehajtás is tartozik, kellőképpen tisztelhessek. A köznépessélynem képes magát tájékozni, kit és mikép tiszteljen bennök, föleg midőn látja, hogy hordják erre arra a kézbesítendő végzésüket 20 — 30 kr. díjfértésért, mely funkciót a még igenis élénk emlékezetben levő néhai Bacher korsszakban a hivatalsszolgák teljesítették.

Idé járul még az is, hogy miután fizetetlen és rang nélküli állásért szakértők nem igen szoktak versenyezni: az alkalmazott végrehajtott — igen kevés kivétellel — nem bírnak anyai jogképesítéssel, mennyi a végrehajtás szabályszerű fogantatosítása, — főképen nehezebb, s bonyolodott ügyeknél, például a polg: törv: rend: 256. §-ában jelzett eseteknél, midőn t. i. egyes kérdések eldöntéséért, vagy a marasztalási összeg kitűzéséért végrehajtási eljárásra kell fenntartani; hol tehát az ítélet végrehajtása némi bíráskodással van egybekötve, — mulhatlanul megkívánthatik.

Ez állításom igazságát világos példával is illusztrálni fogom. Az ily körülmények pedig éppen nem szolgálhatnak előnyére az igazságszolgáltatásnak. De, hogy maga a végrehajtott intézmény, főképen az ahöz kapcsolt kézbesítési eljárás tekintve, valóban káros és hátrányos is az igazságszolgáltatásra nézve, azt jövő cikkemben fejteném ki.

Derecske, szept. 13. 1-73.

Komáromy Karoly h. ügyvéd.

Ne higgyünk a csabszavaknak! Alomitalul a haza nyomora felett töprengnek oly közleményünk kedveskedők a „Reform”, melyszert min. elnök Szilváynak egy magas állásu hivatalnokkal tartott beszélgetésben az önálló jegybank alapítására nézve a kormánykörökben komoly akarat nyilatkozata fedezteték fel. Ezek előtt a hírlapiradalomnak minden komoly vitájánál a miniszterek részéről hasonló álomba ringató nyilatkozatok lehetnek találni. Ilyen volt ama hírdött egység is, mely a becsi bankkal a mult évben folytatott a bankkésésben; ilyen volt az országgyűlés folyamán felmerült s éppen a bankügyet sürgető Simonyi féle határozat javaslatának visszavételére ösztönözó jtkos fültség. No meg az a különös javadalmazásokban részesi tendenci, de napvilágot nem látott negyszerű leszámoló hazai bank egész terve, neudá, a másik bank iránti vérmes reményünk csökkentése, sőt meilőzésre voltak irányozva? Mind ezen h rezájékotok arra valók, hogy a gond és aggodalom mértéjére egy időre elundulva, a haza véres áll-pota feletti jkkifáltások elemüljanak; hogy a ezóhavett hazai felszólalások általánosítása megihussitassék; s félrevezetett nemzet könnyen hívó tadsadalmi és törvényhatóságaiton elejtessék a filirátok feltérjessze által az önálló bankalapítás sürgetése.

Ne higgyünk a csabszavaknak, hanem kövessék minden törvényhatóság, társulat és testület a jó példát, melyet már többi közt Nagyvárad népgyűlése is határozottan kijelölt, melyszert az országgyűléshez filirátot intézet az önálló jegybank megalapításáért. Hogy a haza népe jólétét eszközöltéssért. Hogy a haza népe jólétét eszközöltéssért. Hogy a haza népe jólétét eszközöltéssért.

Furcsa város bíz ez a miénk. Az ember, ha szögig benne lakik, egészen elfeledkezik a világról. A napvilágra saivat lelküret az udjon ágai elfogadják az embert teljesen ugyanarra, hogy valóságos társadalmi hontentőttává lesz.

Nem a vaksora kormányozza A bel és küllelet, Csak a kölcsönt kapjuk vissza, Jójón ba, vagy élvezet. Minden intéz, megtörles, vagy Megkísértés: erők mily nagy! Mert mit egy hatalmasabb hang, Tör át mindenben a hit. Hogy az égen a nagy isten, A sorstintózó lakik!

Mig Ernfrid küssé lassan, bár tiszta hangon olvasott, Gabriella mélyebben hajlott himzésére.

Egyik bírlólag után a másik futott végig arcán, s a legkedvesebb zavar látszott tekinteten.

Ernfrid időről időre vizsgáló pillantást vetett reá, hogy a felolvasás hatását is ki lehesse.

— Ismern ön e verset? — Igen, gróf ur, viszonáz Gabriellá, kinek a valótlanság ellenére volt.

— Akkor bizonynyal ösmerni a szerző nevé? — Olyané, s ki még nem bír ezzel.

— Lehet, hogy nem szerzett még! de mindamellett érdekes lenne ösmerni őt. Nem akarám megmondani nevé? — Gabriella bírtelen felpillantott. Tekintete talakozott Ernfridével, mely e pillanatban hiddog és szigorú kifejezést élveztetta.

— E versek, gróf ur, az irodalmi világ.

Nagyvárad, szept. 14. 1873.

Furcsa város bíz ez a miénk. Az ember, ha szögig benne lakik, egészen elfeledkezik a világról. A napvilágra saivat lelküret az udjon ágai elfogadják az embert teljesen ugyanarra, hogy valóságos társadalmi hontentőttává lesz.

Nem a vaksora kormányozza A bel és küllelet, Csak a kölcsönt kapjuk vissza, Jójón ba, vagy élvezet. Minden intéz, megtörles, vagy Megkísértés: erők mily nagy! Mert mit egy hatalmasabb hang, Tör át mindenben a hit. Hogy az égen a nagy isten, A sorstintózó lakik!

Mig Ernfrid küssé lassan, bár tiszta hangon olvasott, Gabriella mélyebben hajlott himzésére.

Egyik bírlólag után a másik futott végig arcán, s a legkedvesebb zavar látszott tekinteten.

Ernfrid időről időre vizsgáló pillantást vetett reá, hogy a felolvasás hatását is ki lehesse.

— Ismern ön e verset? — Igen, gróf ur, viszonáz Gabriellá, kinek a valótlanság ellenére volt.

— Akkor bizonynyal ösmerni a szerző nevé? — Olyané, s ki még nem bír ezzel.

— Lehet, hogy nem szerzett még! de mindamellett érdekes lenne ösmerni őt. Nem akarám megmondani nevé? — Gabriella bírtelen felpillantott. Tekintete talakozott Ernfridével, mely e pillanatban hiddog és szigorú kifejezést élveztetta.

— E versek, gróf ur, az irodalmi világ.

TÁRCZA.

SZÜLETÉS ÉS MŰVELTSÉG.

Regény négy kötetben.

Ira Schwartz Mária Zoófia.

Negyedik rész.

(Folytatás) Miután Ernfrid átnézte a szekrény tartalmát, az iró asztalhoz közeledt, mely az ablaknál állott. Ezen könyvek heverték, melyeket a fiatal leány bibeitől most olvasott. Ernfrid kinyitotta ezek egyikét.

Cervantes „Don Quisottja” volt. Ernfrid egy tekintetvetett a rendben levő papírokra, s egy másik könyv után nyujtotta ki kezét, mely vörös bőrbő kötve fektött egy másik alatt. Lelkiismeretesre rejtve látszott lenni.

Ernfrid elővonta azt és kinyitotta. Költeményeket tartalmazott, női kéz által szépen, és finomul írva.

Következő verse akadt: Őn szivedben néd s kutsassad, S tépd ki, bárha fajdalommal, A gyomot mit ott talasz. Ernfrid lépkeket hallott a teremben. Be tette a könyvet, belső zsebébe rejté.

Gabriellát találta a mellék szobában. Ez látásán küssé elbámolt, különösen, miután az ő magán lakásáról jött ki. — Beszélni akartam önnel, mondá Ernfrid, küssé tesdlyezetten a miatt, hogy kéremkedés érték rajta, folytatá: — Miután a teremben nem találtam, azt hittem, szobájában lesz. — Nem tudatták a gróf ural, hogy Elvirával sétáltak? viszonáz Gabriella mosolygva.

Ernfrid úgy tett, mintha ezt nem hallotta volna; ha kényyszerítve leendett e kérdésére felelőit, ezt kellett volna mondanias: — En megfogyltem, mikor megy ki, hogy megvizsgáljam, mit olvas, s mivel foglalkozik szabad idejében.

A gróf el kezdett arról beszélni, miszerint egy embert akar hozatni Stokholmból, a ki Elvirát tánczolni tanítja, s eről akart Gabriellával tanácskozni.

Valóban, Gabriella nem látta be, miért akar ezéit tőle tanácsot kérni. Ennek megbeszélése, Gabriella tiszta tekintete előtt, látszólagosnak tűnt föl, mely mögött volt a valódi oka jelenlétének a nevelőnő szobájában.

Este Ernfrid maga vezette a beszélgetést a költsézetre, s különféle költőkre.

Arthur élénk, s küssé elcsietett nyilatkozata kényyszeríté Gabriellát ezeket omlatába venni.

E tárgy nyilván érdekelte az ifju nőt. Oly melegen nyilatkozott, hogy világosan ki-

Társadalmi kérdéseink is a viszonyok ly slytpontjára sarkalván, nem esuda, hogy egyegy fölkapott egyéniség viszi időről időre a szerepet városunkban s mikor ez letnik jőu s másik s így megy ez in aeternum. Így van ez a város közigyelésén is, hol Gyulokay A. ur minduntalan okot talál arra, hogy többnyire líres beszéddel, a végezendő ügy lefoylását akadályozza. Így volt ez a mult városi közigyelésén is, hol Gy. A. jónklatna akkor is tiltakozni, mikor egy allandó egésségügyi osztály felállításáról lévén szó, ennek elökésé az e tekintetben kellő ismerettel bíró Kubinszky L. feljöttet, s így nyilatkozott: aki mihez nem ért, ne fogjon hozzá!

— És mi jó váradiék még el sem nevetjük magukat az ily apró emberkek nagyképtűködésén!

A gázvilágításny nem sokára be lesz fejezve. A gázcsövek lerakása most foly. Felelte bosszantó, hogy midőn az utcák hosszában a csöveket a kövezet alá ássák, a gödröket rögtön be nem temetik. — Sok szerencsétlenség kufteje az ily botránys gondatlanság. Haem hát ugylájuk, a városi rendőrség s városi hatóság akkorára hagyja azt, mikorára a félvárosnak kiórt a lába.

A megyei közközházast most nagyobbíttják. A páris-patak felőli rész tetemesen nagrobítva van már eddigel s a beltérület csinos czélszerűsítésére is eleve intézkedés történt. A körházban, ha ez teljesen fölpöl, 300 beteg lesz ápolható. Az ápolási személyzet semmi kívánni valót sem fog hátra.

A szinkör mint tudjuk, már nem soká lesz Thália temploma, mert állandó színház fog építtetni. Mint beszélik, a megyeháziéren fogják fölépíteni. E terv ellen azonban sokan a pedig a tekintélyes városi atyák körül tiltakoznak, mert a terület ott szűk s országórány lopi kellene. Annyi bizonyos, hogy Szerényi és Szalai komák nemokára földi rendeltetésének andndják át a színházzá fölmagasztalt aklot s asztalosműhelyt vagy ruharaktárá redukálják. Bizony ideje is már!

Ujdonságok a szinpadon. Lalla Rukh” operette és „Num jó a tüzél játsznai” vígjáték, mik szinpadunkon sem voltak még előadva; mindkettő a mult hét végén került elő színe s mint halljuk, Debreczenben is ezzel kezdik meg f. hó végén a tőli idényt. A darabok kiünnepelése egyetlen dicsőró szóra sem szorol.

Argonautikus.

Ez is magyar város. Szabolcsmegeye kellő közepén, Püspök-Ladányon az Állomási pántáránál következő ékes magyar felirat tündöklik: Hogy a pénzvel tassalati kése delmezésmekelje vétekes; s a fizetésből viteldij megszámlálva keszem tartando.

Külföld. — (Vegyes híre.) Verdun, szept. 13. A kútrési ma reggel 8 órakor a leguagrobber rend és nyugalom közü beragadt. — Párisban f. hó 5. és 12 között 197 kolerahálódott elő. — Rómában 61 meggyölőfűk, minha az olasz kormány dipl. jegyzéket intézett volna e francia kormányhoz a párisi érsek pásztor levele miatt. B. thome környékén földroncsok vannak. — Miután a spanyol kortes azon törvényjavaslatokat, melyek a végrehajtott hatalom fejté a legszűkebb jogkörrel felruházák, megszavazta! 34 szavattal 39 ellen elvetette a baloldali javaslatot, mely a halálbüntetést a cortes határozatának czelöltáa fenhagyta. Santa-Pan Tolosaér érkezett s Lonaval együtt fogja a carlisták állásaitban megtámadni. Hírlik, hogy a kortes alapulása felett kedden fog határozni. — Hírlik, hogy Konstantinápolyban Hadik pass igazságügyi miniszteré, Sadyk pass pedig pénz ügyerré fognak kinevezetnek. Még nincsenek kinyomatva, és ...

— Ön nem tudja, mint ösmertem meg ezeket. Ernfrid mosolygott. Először történt, hogy Gabriella át mosolygott láttam. — Egy könyvben találtam. Melyikben, mindjárt megtudja. Ernfrid rótt vett elő, néhány szót írt a vers alá, s folytatta: — Valószínűleg megírté, hogy a szerző nevé elhallgatandja. Tehát bele kell nyugodnom, hogy azt meg ne tudjam. Mindamellett nem mondhattam le azon gyönyöről, miszerint átadjam a mű címét, melyben a verset találtam. Ernfrid átnyujtá a papirt. Gabriella egy tekintetvetett reá, s elpirult. Ernfrid közönyös hangon kérde úja: — Z-nél egy keveset nekünk? Örvendő, hogy megszabadul azon kérdésöködésektől, melyek az Arthur és Lilia ajkain lebegtek, sietett Gabriella a zongorához.

Alig ütötte meg az első hangokat, midőn az inas jelentette, hogy Lovain orvos akarba beszélni Maulin kisasszonnyal.

(Folyt. köv. rész.)

